

Лемко Юлія Романівна

Популяризація гендерної проблематики: регіональний аспект

УДК 327.3

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-4.7>

Лемко Юлія Романівна
кандидат політичних наук,
старший викладач кафедри політології
та міжнародних відносин
Національного університету
«Львівська політехніка»
вул. Степана Бандери, 12,
Львів, Україна
ORCID: 0000-0002-9864-6963

У статті проаналізовано основні практики популяризації гендерної рівності в Європейському Союзі. Оскільки однією з ключових практик реалізації Стратегії гендерної рівності ЄС є просування та популяризація гендерних питань серед громадськості, дана тема набуває актуальності та різностороннього розгляду. Це передбачає підвищення обізнаності про гендерну нерівність, дискримінацію та насильство щодо жінок, а також просування позитивних репрезентацій гендерного розмаїття та рівності. У даному дослідженні проаналізовано роботу різноманітних комунікаційних та освітніх кампаній, такі як кампанії в соціальних мережах, воркшопи, семінари та конференції. Ці заходи мають на меті залучити громадськість до обговорення гендерних питань та заохотити її до дій, спрямованих на досягнення гендерної рівності. Окрім цього можемо констатувати про важливу роль засобів масової інформації у даній проблематиці що заохочуються до впровадження гендерно-чутливих методів висвітлення подій та сприяння позитивному представленню жінок і чоловіків у своїх матеріалах. Це допомагає долати гендерні стереотипи та сприяє формуванню більш інклюзивного та різноманітного суспільства. Метою даної статті є розкриття концептуальних засад та практик реалізації Стратегії гендерної рівності ЄС, щоб забезпечити рівні можливості для жінок та чоловіків у всіх сферах життя, оскільки гендерний баланс та різноманітність є основними цінностями ЄС. Акцентиуючи увагу на тому що протягом останніх років зросла стурбованість щодо гендерних розривів та розмаїття в різних секторах, одним з аспектів є виявлення проблем, що перешкоджають досягненню гендерної рівності. Результатами дослідження є розробка рекомендацій щодо подолання вищезгаданих проблем та популяризації стратегії гендерної рівності серед широкого загалу та формування свідомого ставлення до гендерної рівності у суспільстві.

Ключові слова: стратегія гендерної рівності, Європейський Союз, гендерний баланс, гендерний мейнстрімінг.

Вступ. Однією з ключових практик реалізації Стратегії гендерної рівності ЄС є просування та популяризація гендерних питань серед громадськості. Це передбачає підвищення обізнаності про гендерну нерівність, дискримінацію та насильство щодо жінок, а також просування позитивних репрезентацій гендерного розмаїття та рівності. Для цього проводяться різноманітні комунікаційні та освітні кампанії, такі як кампанії в соціальних мережах, воркшопи, семінари та конференції. Ці заходи мають на меті залучити громадськість до обговорення гендерних питань та заохотити її до дій, спрямованих на досягнення гендерної рівності. Тому **метою** даної статті є розкриття концептуальних засад та практик реалізації Стратегії гендерної рівності ЄС, щоб забезпечити рівні можливості для жінок та чоловіків у всіх сферах життя, оскільки гендерний баланс та різноманітність є основними цінностями ЄС.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- дослідити міжнародні практики гендерної рівності країн ЄС;
- оцінити ефективність популяризації гендерної освіти;
- зібрати інформацію та проаналізувати питання гендерного мейнстрімінгу;

Методологічну основу роботи становить сукупність основоположних підходів та принципів, ефективних у процесі пізнання політичної сфери.

Зокрема мова іде про такі методи як аналіз та синтез, порівняльний та контент аналіз, що допомагають зрозуміти формальні рамки та структури, якими керуються у сфері гендерної рівності, проаналізувавши офіційні документи, угоди, договори, політичні заяви та інші відповідні джерела, щоб вивчити офіційні позиції, політику та підходи країн-членів ЄС та питання гендерної рівності в міжнародних відносинах.

Гендерний баланс та різноманітність є основними цінностями ЄС. Протягом останніх років зросла стурбованість щодо гендерних розривів та розмаїття в різних секторах. ЗМІ та аудіовізуальний сектор вважаються рушійними силами у формуванні наших переконань, цінностей і сприйняття, а отже, є вікном до нових способів мислення, зміни поглядів і подолання стереотипів.

Ще один спосіб популяризації гендерних питань – через засоби масової інформації. У телевізійних шоу, фільмах і програмах новин можна показувати історії та дискусії про гендерну рівність, висвітлюючи проблеми, з якими стикаються жінки та інші маргіналізовані групи. Це може допомогти підвищити рівень обізнаності та сприяти розвитку більш інклюзивної культури.

Проте, часто демонструють викривлення та недостатню репрезентацію жінок і дівчат у засобах масової інформації. Серед дослідників медіа існують значні розбіжності щодо того, якою мірою медіа можуть впливати на цінності,

поведінку та почуття. Значна частина дебатів про вплив медіа зосереджена навколо двох полюсів: «активна аудиторія/чутливі медіа» проти «пасивної аудиторії/сильних медіа», проте дослідження цього питання, як правило, зосереджуються на змісті висвітлення в медіа різних предметів чи тем, а не на тому, як сприймаються наративи [12].

Не в останню чергу це пов'язано з тим, що причинно-наслідковий зв'язок між ставленням громадськості та ЗМІ надзвичайно важко продемонструвати. Зрештою, жодного переконливого аргументу на користь якогось з підходів. Філо (Philo, 2007), наприклад, пропонує дослідникам зосередитися на «тотальності» медіа виробництва, контенту та рецепції, щоб проаналізувати, чому певні історії стають популярними, які типи наративів, що лежать в їх основі, представлені і як аудиторія отримує та інтерпретує [1].

Інтерсекційні підходи прагнуть дослідити як структуру, так і агенцію як взаємозалежні, розглядаючи медіа як частину системи влади, яка може впливати на аудиторію та піддаватися впливу з її боку. Медіа-платформи можна розглядати як потужні інструменти, що передають культурні цінності та переконання і впливають на них. Медіа можуть легітимізувати ідеї ґендеру та культурні цінності, пов'язані з ґендером [7].

У європейському контексті це можна інтерпретувати, як пояснення деяких цікавих і важливих відмінностей між медіа-контентом, наприклад, у пост-соціалістичних країнах, таких як Польща та Румунія, ліберальних ринкових державах, таких як Велика Британія та Ірландія, і соціально ліберальних державах, таких як Швеція та Норвегія. Дослідники часто вказують на значний розрив між досягненнями у сфері ґендерної рівності в суспільстві та рівністю жінок і чоловіків у медіа. У певному сенсі, динаміка медіа як «бізнесу» створює конфлікт «рейтинги проти відповідальності», в якому потреба подавати точні та інформативні дані часто суперечить потребі продавати газети або розважати глядачів [11].

Дослідження медіа-контенту, що стосується жінок і дівчат, незмінно призводять до висновку, що жінок часто зображують сексуально доступними і бажаними, пов'язаними з природою і природними процесами, а також із звичаями і традиційними цінностями. Деякі дослідження припускають, що ці ґендерні дисбаланси в медіа-нарративах можуть мати згубний вплив на жінок і дівчат. Наприклад, Grabe стверджує, що вплив засобів масової інформації що зображують худорляве ідеальне тіло, пов'язаний з порушенням сприйняття образу тіла у жінок. Дані численних досліджень свідчать про те, що діти (і особливо дівчатка) вже у віці 6 років надають перевагу фігурам, які є худішими за їхні власні. Гарднер виявив, що в міру того, як дівчатка досягають статевої зрілості і розвиваються, вони повідомляють про зростаючу незадоволеність

своїм тілом, тоді як рівень задоволеності само-оцінкою дітей підліткового віку [10].

Такі висновки свідчать про те, що медіа посилюють домінування певних культурних груп, а також ґендерів, у моделях, які вже існують у суспільстві в цілому.

Загалом, популяризація ґендерних питань серед громадськості має вирішальне значення для створення культури, яка цінує та просуває ґендерну рівність. Вона допомагає долати бар'єри і кидає виклик дискримінаційним поглядам і поведінці, прокладаючи шлях до більш рівноправного і справедливого суспільства для всіх. Головний факт, що популяризація ґендерних проблем має бути правильною, без ідеалізування жіночого тіла, ґендеру і раси, як за часту це висвітлюється у медіа [9].

Популяризація ґендерних питань серед громадськості є важливим аспектом реалізації Стратегії ЄС з ґендерної рівності. Це передбачає підвищення обізнаності про важливість ґендерної рівності та просування культури поваги та інклюзивності.

Одним із способів популяризації ґендерних питань є освіта. Школи та університети можуть розповідати учням про ґендерні стереотипи, дискримінацію та важливість ґендерної рівності. Це може допомогти створити покоління молодих людей, які знають про ці питання і прагнуть просувати рівність.

Соціальні мережі також можуть бути потужним інструментом для популяризації ґендерних питань. Кампанії та хештеги, такі як #MeToo та #TimesUp, привернули увагу до таких проблем, як сексуальні домагання та напади, а також надали платформу для жертв, щоб поділитися своїми історіями. Соціальні мережі також можна використовувати для поширення позитивних повідомлень про ґендерну рівність і висвітлення досягнень жінок та інших маргіналізованих груп [1].

Загалом, популяризація ґендерних питань має важливе значення для створення суспільства, яке цінує та просуває ґендерну рівність. Підвищуючи обізнаність та просуваючи культуру інклюзивності, ми можемо працювати над майбутнім, де до кожного ставитимуться з гідністю та повагою, незалежно від його статі.

Ще однією ключовою практикою реалізації Стратегії ґендерної рівності ЄС є створення механізмів забезпечення ґендерної рівності на рівні держав-членів ЄС. Це передбачає розробку та впровадження політик, законів та нормативно-правових актів, які сприяють ґендерній рівності та захищають права жінок. Найважливішими практиками стратегії ґендерної рівності виступають:

1. Актуалізація ґендерної проблематики: Стратегія ЄС з ґендерної рівності спрямована на інтеграцію ґендерної рівності в усі політики та дії ЄС. Це означає, що ґендерна рівність береться до уваги в усіх сферах політики, включаючи освіту, охорону здоров'я, зайнятість та соціальну політику.

2. Гендерне бюджетування: Гендерне бюджетування – це підхід, який гарантує, що державні бюджети розробляються таким чином, щоб сприяти гендерній рівності. Стратегія гендерної рівності ЄС заохочує держави-члени прийняти цей підхід і виділяти ресурси на програми, що сприяють гендерній рівності.

3. Просування жінок на керівні посади: Стратегія гендерної рівності ЄС спрямована на збільшення представництва жінок на керівних посадах. Цього можна досягти за допомогою таких заходів, як квоти, програми наставництва та тренінги з лідерства.

4. Боротьба з гендерно зумовленим насильством: Стратегія гендерної рівності ЄС включає заходи для боротьби з гендерно зумовленим насильством, таким як домашнє насильство та сексуальні домагання. Це включає надання підтримки жертвам та підвищення обізнаності про цю проблему.

5. Рівна оплата праці: Стратегія гендерної рівності ЄС має на меті сприяти рівній оплаті праці чоловіків і жінок. Цього можна досягти за допомогою таких заходів, як прозорість оплати праці, аудит рівної оплати праці та заохочення гнучких робочих графіків.

6. Освіта та навчання: Стратегія гендерної рівності ЄС спрямована на забезпечення рівного доступу до освіти та навчання для чоловіків і жінок. Це включає просування STEM-освіти для дівчат і жінок та надання навчальних програм, які допомагають жінкам увійти в галузі, де домінують чоловіки [3].

7. Охорона здоров'я: Стратегія гендерної рівності ЄС спрямована на забезпечення рівного доступу до охорони здоров'я для чоловіків і жінок. Це включає просування гендерно-чутливих медичних послуг та вирішення проблем зі здоров'ям, які непропорційно впливають на жінок.

8. Зміцнення інституційних рамок: Стратегія гендерної рівності ЄС спрямована на зміцнення інституційних рамок гендерної рівності на рівні ЄС та на національному рівні. Це включає просування гендерної рівності в державному управлінні, сприяння гендерно збалансованому прийняттю рішень та забезпечення інтеграції гендерної рівності в усі сфери політики [5].

Одним з важливих механізмів є Індекс гендерної рівності, який вимірює прогрес у досягненні гендерної рівності в різних сферах, таких як робота, гроші, знання, час, влада та здоров'я. Індекс надає всебічний огляд гендерної рівності в кожній державі-члені та допомагає визначити сфери, де необхідно вжити додаткових заходів [8].

Іншим механізмом є Європейський інститут гендерної рівності (EIGE), який надає дослідження, дані та політичні консультації з питань гендерної рівності. EIGE підтримує розробку та впровадження політики та ініціатив у сфері гендерної рівності в країнах-членах ЄС [6].

Крім того, ЄС надає фінансування проектам, що сприяють гендерній рівності та правам жінок, через різні програми, такі як Європейський соціальний фонд та Програма прав, рівності та громадянства.

Створюючи механізми забезпечення гендерної рівності на рівні держав-членів ЄС, ЄС може сприяти створенню більш рівноправного та справедливого суспільства для всіх. Ці механізми допомагають притягнути держави-члени до відповідальності за їхні зобов'язання щодо гендерної рівності та надають підтримку в розробці та впровадженні політики, яка сприяє гендерній рівності та захищає права жінок [12].

У 2010 році розпочалася робота над індексом гендерної рівності (Gender Equality Index), який був представлений на конференції у Брюсселі в 2013 році. Індекс включає шість показників: робота, гроші, знання, час, влада, здоров'я та насильство, які порівнюють стан гендерних відносин у країнах ЄС. Значення індексу коливається від 1 до 100, де 100 означає повну рівність. Загалом по ЄС індекс гендерної рівності становить 54, що свідчить про те, що гендерну рівність забезпечено лише наполовину. Найкраще складається ситуація із станом здоров'я жінок і чоловіків, а найгірше – із розподілом владних повноважень. Щоб забезпечити гендерну рівність, в ЄС проводяться різноманітні заходи, включаючи підтримку жінок-політиків та їхньої участі в політичних процесах, введення квот для жінок у політичних партіях та виборчих списків, популяризацію гендерних питань серед широкої громадськості. Крім того, на онлайн-платформі Індексу гендерної рівності можна знайти інформацію про політичні ініціативи країн ЄС стосовно забезпечення гендерної рівності. Станом на 2022 рік рівність між жінками та чоловіками в ЄС становить 68,6% [12].

Пріоритет гендерної рівності у ЄС передбачає собою різноманітні заходи, які спрямовані на забезпечення рівних можливостей для чоловіків та жінок у процесі прийняття рішень на всіх рівнях – від місцевих до європейських. Зокрема, пропонується впровадження квот для жінок у політичних партіях та виборчих списків, підтримка жінок-політиків та їхньої участі в політичних процесах, а також забезпечення гендерної рівності у вирішенні питань економіки, здоров'я, освіти та інших сфер [9].

Окрім того, спеціальні заходи у гендерній політиці на рівні ЄС передбачають інформаційно-просвітницькі кампанії, які спрямовані на популяризацію гендерних питань серед широкої громадськості. Ці кампанії можуть включати в себе рекламні ролики, соціальні медіа-кампанії, конкурси та інші заходи, які сприяють підвищенню свідомості про гендерну рівність та важливість боротьби з дискримінацією на основі статі.

Становлення та розвиток концепції рівних прав чоловіків і жінок в ЄС відбулося порівняно пізно. Ухвалення Директиви ЄС про гендерну рівність призвело до встановлення обов'язкових політичних напрямків і гармонізованих стандартів для всіх держав-членів. Варто зазначити, що рівність між чоловіками та жінками ще не гарантована на всіх рівнях суспільства, але завдяки інструментам, запровадженим Європейським Союзом, країни-члени включили принцип гендерної рівності у своє національне законодавство [11].

Однак, у більш віддалених частинах світу питання гендерної рівності все ще є досить гострими. ЄС не лише закликає країни-члени впроваджувати політику гендерної рівності, але також закликає все міжнародне співтовариство. Оскільки принцип рівності прав чоловіків і жінок є основним для захисту прав людини.

Результати. Приклади кращих міжнародних практик країн ЄС у поєднанні публічної та приватної сфер життя:

Бельгія: У 2002 році була запроваджена система «тимчасового кредиту», яка дає працівникам право взяти річну відпустку або перейти на неповний робочий день без розірвання трудового договору та втрати соціальних виплат. Ця ж система дає можливість протягом п'яти років перейти на чотириденний робочий тиждень.

Данія: Закон про робочий час дає жінкам і чоловікам право вимагати скороченого робочого часу або можливість вимагати неповний робочий день без втрати робочого місця. Така гнучкість, яка дає змогу поєднувати роботу, наприклад, з вихованням дітей, спонукала 42 відсотки працівників жінок і чоловіків прийняти такий план [1, с. 29].

Ірландія: у 2004 році започатковано День балансу між роботою та особистим життям, як подія для підвищення обізнаності та розробки політики.

Нідерланди: При 36-годинному робочому тижні працівники можуть «резервувати» невикористаний робочий час або гроші для подальшого використання. Наприклад, якщо потрібно працювати 40-годинний робочий тиждень, працівник може отримати оплату за 36 годин роботи, нараховуючи час для продовженої відпустки.

Франція: У 2000 році було введено закон про скорочення робочого тижня з 39 до 35 годин. Згідно з опитуванням, 60% людей сказали, що якість їхнього життя покращилася після скорочення робочого дня.

Швеція: Сімейна політика виступає за активне заохочення батьків до виховання дітей. 70% батьків-чоловіків використовують відпустку по догляду за дитиною, введена в 1974 році. У цілому, роль чоловіків у забезпеченні гендерної рівності – це окрема тема, яка розробляється як на рівні ЄС, так і окремих країн-членів [1, с. 30].

Висновки. Усі ці заходи та стратегії спрямовані на забезпечення гендерної рівності в ЄС та популяризацію гендерних питань серед широкої громадськості. Важливо зазначити, що це не просто мета, але й необхідність для створення справедливого та рівноправного суспільства, де кожна людина має можливість реалізувати свої потенціали та жити у гідних умовах.

Гендерна рівність означає рівну видимість, розширення прав і можливостей, відповідальність та участь жінок і чоловіків у всіх сферах суспільного та приватного життя. Це також означає рівний доступ до ресурсів та їх розподіл між жінками та чоловіками. Хоча правовий статус жінок в Європі безсумнівно, покращився протягом останніх десятиліть, ефективна рівність ще далека від того, щоб стати реальністю. Навіть якщо прогрес помітний (рівень освіти, участь на ринку праці, політичне представництво), гендерні розриви зберігаються у багатьох сферах, утримуючи чоловіків у їхніх традиційних ролях і обмежуючи можливості жінок відстоювати свої фундаментальні права та утверджувати власну позицію [12].

Отже, можна вважати, що стратегія гендерної рівності ЄС є важливим кроком у напрямку забезпечення рівних можливостей та прав для жінок та чоловіків. Проте, щоб досягти повної гендерної рівності, необхідно продовжувати зусилля та впроваджувати практики, які сприятимуть інтеграції гендерної перспективи в усі сфери життя та забезпеченню рівних можливостей для всіх людей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Марценюк Т. Гендерна політика Європейського Союзу: загальні принципи та найкращі практики. Київ: Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД), 2015. С. 29–31.
2. Марценюк Т. С. Гендерна рівність і доля жінок в парламентах світу. URL: <https://khp.org/1437182774>
3. Harvey A, Garcia-Moreno C, Butchart A. Primary prevention of intimate partner violence and sexual violence: background paper for WHO expert meeting, 2007. P. 12–14.
4. Kantola, Johanna, and Emanuela L. Strategies of right populists in opposing gender equality in a polarized European Parliament. *International Political Science Review* 42.5. 2021. P. 565–579.
5. Warwick, Paul, Ruth Kershner Primary teachers' understanding of the interactive whiteboard as a tool for children's collaborative learning and knowledge-building. *Learning, media and technology* 33.4. 2008. P. 269–287.
6. Charter of Fundamental Rights of the European Union. *Official Journal of the European Communities*. 18.12.2000. 22 p. URL: http://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf
7. Council of Europe gender equality strategy 2014–2017. URL: <https://rm.coe.int/1680590174>
8. Council of Europe gender equality strategy 2018–2023. URL: <https://www.istat.it/it/files/2018/04/COE-Gender-Equality-Strategy-2023-1.pdf>

9. Gender balance, Diversity and Inclusiveness in the media and audiovisual sectors. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/gender-balance-diversity-and-inclusiveness-media-and-audiovisual-sectors>

10. Gender Equality Index. URL: <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2022/EU>

11. GPEDC, Making Development Co-operation More Effective: 2019 Progress Report, Global Partnership for Effective Development Co-operation, OECD and UNDP. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/26f2638fen.pdf?expires=1625651946&id=id&accname=ocid84004878&checksum=3442C4D-1312C11455B639C2DB74896DB>

12. POLICY FRAMEWORK FOR GENDER-SENSITIVE PUBLIC GOVERNANCE. URL: <https://www.oecd.org/mcm/Policy-Framework-for-Gender-Sensitive-Public-Governance.pdf>

REFERENCES:

1. Martseniuk T. (2015) Henderna polityka Yevropeiskoho Soiuzu: zahalni pryntsyipy ta naikrashchi praktyky. Kyiv : Mizhnarodnyi tsentr perspektyvnykh doslidzhen (MTsPD) S. 29–31. [in Ukrainian].

2. Martseniuk T. S. Genderna rivnist i dolia zhinok v parlamentakh svitu. URL: <https://khpg.org/1437182774> [in Ukrainian].

3. Harvey A, Garcia-Moreno C, Butchart A. (2007) Primary prevention of intimate partner violence and sexual violence: background paper for WHO expert meeting, P. 12–14.

4. Kantola, Johanna, and Emanuela L. (2021) Strategies of right populists in opposing gender equality

in a polarized European Parliament. *International Political Science Review* 42.5. P. 565–579.

5. Warwick, Paul, Ruth Kershner (2008) Primary teachers' understanding of the interactive whiteboard as a tool for children's collaborative learning and knowledge-building. *Learning, media and technology* 33.4. P. 269–287.

6. Charter of Fundamental Rights of the European Union. Official Journal of the European Communities. 18.12.2000. 22 p. URL: http://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf

7. Council of Europe gender equality strategy 2014–2017. URL: <https://rm.coe.int/1680590174>

8. Council of Europe gender equality strategy 2018–2023. URL: <https://www.istat.it/it/files/2018/04/COE-Gender-Equality-Strategy-2023-1.pdf>

9. Gender balance, Diversity and Inclusiveness in the media and audiovisual sectors. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/gender-balance-diversity-and-inclusiveness-media-and-audiovisual-sectors>

10. Gender Equality Index. URL: <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2022/EU>

11. GPEDC (2019) Making Development Co-operation More Effective: 2019 Progress Report, Global Partnership for Effective Development Co-operation, OECD and UNDP. URL: <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/26f2638fen.pdf?expires=1625651946&id=id&accname=ocid84004878&checksum=3442C4D1312C11455B639C2DB74896DB>

12. POLICY FRAMEWORK FOR GENDER-SENSITIVE PUBLIC GOVERNANCE. URL: <https://www.oecd.org/mcm/Policy-Framework-for-Gender-Sensitive-Public-Governance.pdf>

Promotion of gender issues: regional aspect

Lemko Yuliya Romanivna
Candidate of Political Sciences,
Senior Lecturer at the Department
of Political and International Relations
Science
National University "Lviv Politechnic"
Stepana Bandery str., Lviv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-9864-6963

The article analyzes the main practices of promoting gender equality in the European Union. Since one of the key practices of the implementation of the EU Gender Equality Strategy is the promotion and popularization of gender issues among the public, this topic is gaining relevance and multifaceted consideration. This involves raising awareness of gender inequality, discrimination and violence against women, as well as promoting positive representations of gender diversity and equality. This study analyzed the performance of various communication and education campaigns, such as social media campaigns, workshops, seminars and conferences. These events aim to engage the public in discussing gender issues and encourage them to take action aimed at achieving gender equality. In addition, we can state the important role of the mass media in this issue, which are encouraged to implement gender-sensitive methods of covering events and promote the positive representation of women and men in their materials. This helps overcome gender stereotypes and contributes to the formation of a more inclusive and diverse society. The purpose of this article is to reveal the conceptual foundations and implementation practices of the EU Gender Equality Strategy to ensure equal opportunities for women and men in all spheres of life, as gender balance and diversity are the main values of the EU. Focusing attention on the fact that in recent years there has been an increased concern about gender gaps and diversity in various sectors, one aspect is the identification of problems that prevent the achievement of gender equality.

The results of the study are the development of recommendations for overcoming the above-mentioned problems and the popularization of the strategy of gender equality among the general public and the formation of a conscious attitude to gender equality in society.

Key words: gender equality strategy, European Union, gender balance, gender mainstreaming.